

ב	בשבת יום	לחדש	שנת חמשת אלפים ושבע מאות
	לבריאת עולם למנין שאנו מנין פה עיה"ק	ת"ו, אנן סהדי איך החתן	
	למשפחת	אמר לה לכלה	לבית

הוי לי לאנתו כדת משה וישראל. ואנא במימרא ובסיעתא דשמיא אפלא ואוקיר ואיזון ואפרנס ואכלכל ואסובר ואכסה יתיכי כהלכת גוברין יהודאין דפלאחין ומוקירין וזנין ומפרנסין ומכלכלין ומסוברין ומכסין ית נשיהון בקושטא. ויהיבנא ליכי מהר בתולייכי כסף זוזי מאתן דחזי ליכי, ועלי מזונייכי וכסותייכי וספוקייכי ומנדע יתיכי כאורח כל ארעא. וצביאת כלתא דא והות ליה לאנתו. ודא נדוניא דהנעלת ליה מבי אבוה סך שהוסכם ביניהם, והודה החתן הנזכר שקבלם ועלו ובאו לרשותו במושלם עד סוף פרוטה אחרונה, והוסיף לה איהו מדיליה עד שנמצא עיקר כתובה ותוספת סך הכל

ורצה והעלם על עצמו כנכסי צאן ברזל, שאם פחתו פחתו לו, ואם הותירו הותירו לו. התנאים שהתנו ביניהם שרירין וקימין כתנאי בני גד ובני ראובן, ואלו הן, מעשה ידיה לו מזונה וכל צרכה עליו, הדירה כמדובר, הירושה כפי ההסכמה הנהוגה ב

שום אשה אחרת עליה כי אם ברשות בית דין הצדק, ולא ימכור ולא ימשכן שום חפץ מחפציה כי אם ברשותה ורצונה הטוב והגמור, ולא יפתנה ולא יסיתנה שתמחול לו סכי כתובתה לא כולה ולא מקצתה ולא שום תנאי מתנאי הכתובה ואם תמחול הרי המחילה היא בטלה ומבוטלת מעכשיו כחרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש, ולא יצא מארץ ישראל כי אם ברשותה ובהסכמתה. וכך אמר החתן הנזכר, אחריות וחומר וחוזק שטר כתובתא דא קבלית עלי ועל ירתאי בתראי ועל כל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות שמיא מקרקעי ואגבן מטלטלי דקנאי ודאקנה כולהון יהון אחראין וערבאין ומשועבדין שעבוד גמור ושלם כתקנת חכמים ז"ל להתפרעא מנהון שטר כתובתא דא בחיי ובתר חיי ואפילו מגלימא דאכתפאי. והכל דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי, בביטול כל מודעי וכו' ובפיסול עדיהן לדעת הרשב"א זלה"ה. וחומר וחוזק שטר כתובתא דא כחומר וחוזק כל שטרות הכשרים ולא יבוטל ולא יפוסל שטר כתובתא דא. וקנינא מיד החתן הנזכר קנין גמור ושלם במנא דכשר למקניא ביה מעכשיו כראוי וכתקנת חכמים ז"ל על כל הנזכר למעלה. וגם נשבע שבועה חמורה בתקיעת כף על דעת המקום ברוך הוא ועל דעת הנשבעים באמת לאשר ולקיים את כל הכתוב עליו בשטר כתובתא דא בלתי שום שינוי ותמורה ותחבולה כלל ועיקר. והכל שריר ובריר ואמת ויציב ונכון וקיים.

נאום עד

נאום עד

אני החתן מודה על כל הנ"ל ובאעה"ח ביום הנ"ל